

[Finansministeren.]

i England paa adskillige Omraader. Men jeg maa sige, jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem beskæftiger sig med engelske Forhold uden at kende noget som helst til dem, og det er noget af det farligste, man kan gøre. Hvis man vil interessere sig for, hvad der foregaar i England, og deraf drage Slutninger med Hensyn til, hvad der skal gøres her i Danmark, saa gælder det først og fremmest om at lægge Mærke til, hvad der foregaar, og forsøge at forstaa det, og jeg maa sige, at det ærede Medlems Udtalelser om engelske Forhold synes at vidne om et endogsaa usædvanligt Ukendskab til, hvad der foregaar derovre. Det ærede Medlem har i Dag bl. a. beskæftiget sig med de engelske Skatteforhold og fortalt, at derovre bærer man sig ganske anderledes ad end herhjemme, hvor man tænker paa at forøge Skatterne. Jeg har allerede tidligere her i Folketinget haft Lejlighed til at vise, at man i England netop har indført betydelige Skatteforhøjelser de sidste to Aar. Jeg gav disse Oplysninger her i Folketinget den 8. Marts i Aar. Jeg oplyste, at der for Finansaaret 1931—32 ekstraordinært var paalagt 40,5 Mill. £ i nye Skatter, og at der for næste Finansaar 1932—33 blev paalignet 81,5 Mill. £ i nye Skatter. Disse Oplysninger har det ærede Medlem ikke gjort noget Forsøg paa at modbevise, hvilket heller ikke er muligt, da det er de officielle Tal; men ikke desto mindre fortsætter det ærede Medlem med at udtale her, at man i England nedsætter Skatterne i Modsætning til, hvad man gør i Danmark. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvad Mening er der i saadanne Udtalelser? Er det ærede Medlem ganske upaavirket af Kendsgerninger, er det ærede Medlem ganske upaavirket af, hvordan Tallene faktisk er? Det skulde man tro, naar det ærede Medlem, trods det at han kender disse Tal eller i hvert Fald bør kende dem, fordi de er fremsat her i Rigsdagen, fremsætter ganske almindelige Udtalelser om, at i England nedsætter man Skatterne i Modsætning til her i Danmark, hvor man forhøjer dem. Jeg vil gerne anmode det ærede Medlem om at udtale sig om, hvorvidt han mener, at de Tal, jeg har fremsat, er urigtige. Hvis det ærede Medlem ikke mener dette, saa har det ærede Medlem derved indrømmet, at hans Udtalelser om Forskellen mellem Danmark og England hviler enten paa Ukendskab til Forholdene eller ogsaa paa, at det ærede Medlem ikke vil erkende Kendsgerningerne.

Det kunde maaske interessere det ærede Medlem at faa at vide, om Skattetrykket

er størst i England eller i Danmark. Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem rundt omkring i Landet vil omtale Skattetrykket i England og Skattetrykket i Danmark, og saa vilde jeg anse det for ganske nyttigt, om det ærede Medlem vidste noget derom. Det ligger da saaledes, at de Skatter, der skal til for at dække Udgifterne i næste Finansaar i England, andrager 725 Mill. £. Hvis man regner det om til danske Kroner, kommer man til saadant noget som ca. 13 Milliarder danske Kroner, og hvis man for at finde Skattetrykket pr. Individ dividerer det med Antallet af Beboere i England, kommer man til ca. 300 danske Kroner, lidt under. Hvis man foretager ganske det samme Regnestykke for Danmarks Vedkommende, hvor det ærede Medlem jo er i Stand til at se, hvad Skatterne er beregnet til for det næste Finansaar — det er ca. 343 Mill. Kr., og Folketallet i Danmark er godt 3½ Million —, saa vil det ærede Medlem opdage, at Skattetrykket i Danmark er noget under 100 Kr. pr. Individ. Det vil altsaa sige, at Skattetrykket i England alene for Statsskattens Vedkommende er tre Gange saa stort som i Danmark. Jeg vil anbefale det ærede Medlem at erindre disse Tal, naar han yderligere vil omtale Skatteforholdene i England. Disse Tal er rigtige, og de er gode at faa Forstand af, men de giver ganske vist ikke noget Grundlag for Slutninger af den Art, som det ærede Medlem ønsker at drage, nemlig at i Danmark er Befolkningen pisket og redet med Skatter, medens man i England har det meget lettere, idet Kendsgerningen er, at i England er ethvert Individ beskattet til Staten 3 Gange saa haardt som et Individ i Danmark.

Jeg har givet disse Oplysninger, ogsaa fordi de maaske kan være til Nytte for andre Medlemmer af Venstrepartiet, hvis de vil tale om engelske Forhold, og det skader naturligvis heller ikke, at vi andre kender Forholdene, selv om vi aldrig faar Lov til at komme til Stede, naar disse Taler om Sammenligning mellem England og Danmark holdes, i hvert Fald ikke naar de holdes af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, for han vil helst komponere paa egen Haand, hvad jeg i og for sig ogsaa tror er ganske klogt af ham, hvis hans Kompositioner angaaende engelske Forhold er af den Art, som de hidtil har været — de taaler nemlig ikke, at nogen er til Stede, som ved Besked.

I det hele taget tror jeg, det er ganske nyttigt, om vi lægger Mærke til, hvad der foregaar i England, og navnlig lægger Mærke til, hvorledes de derovre ser paa Ordningen af vore Valutaforhold. Jeg har tidligere